

A 320.

Gesti

Laulu-poiss

ehf

Rõõmus laulja.

Motto: „Kui õõpik laskub suisel õõl,
Et unuks meeleft päewa töö,
Nii minu süda lauluga
Kõik muret wõta unusta!“

Tallinnas.

Gesti

Laulu=poiss

ehf

Röömus laulja.

Motto : "Kui ööpik lassub suisel ööl,
Et unuks meelest päewa tõe ;
Nii minu süda lauluga ;
Kõik muret võta unusta !"

Tallinnas.

Trükitud. M. Schifferi ja H. Tidermanni kirjadega.

Ar 899
Eesti

AR

Fr. R. Kreutzwaldi
nim. ENSI Riiklik
Raamatukogu

80084

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 9-го Августа 1899 года.

~~~~~
Печатано въ типографіи М. Шиффера и Г. Тидермана, Ревель

1.

Pärna wilus.

Tuul on ammu pärnast lehed maha
 Puistand, sügisesel surma kuul
 Üksi paljad oksad on weel näha,
 Musutada tuule, tormi suul,
 Pärna kombel iluta ja tühi
 On mu elu õrnem õie-kuu,
 Ei mu rinda enam rõõm nüüd ehi,
 Ei mull' laula neiu roosi-suu.

Oh kui alles püha pärna wilus
 Waatsin otse köhe neiu filmisse,
 Kuu sealt kumas imelises ilus,
 Tähed taewas helk'jid hellaste:
 Kinnust tärkasitwad taewa wäed,
 Nõiduw naer see mängis neiu suul,
 Taewa-roosa puistsid ingli käed
 Glu-ra'ale lahkel lille-kuul.

Baled punetasid armu-tulel,
Huuled neiu juu peal' surutud,
Häkitselt siis tormasivad tuuled,
Danne päewad olid kadunud, —
Kadun'd, kadun'd, minu ülem wara,
Minu õnn, mu püham paleus,
Elu-torm wiis neiu minult ära,
Südant salwas, koormas kurwastus.

2.

Neiu, ja mu ülem õnn.

Neiu ja mu ülem õnn,
Minu rõõm ja elu,
Ilma sinuta mul on
Kurwastus ja walu;
Sinu seltsis olen ma
Üksipäinis rõõmus,
Kui mu kaenlas oled ja,
Siis mu süda rahus.

Et ja mind ka armastad,
Seda tean selgest',
Ehk mind wabest kurwastad,
Siiski loodan julgest',
Et mu oma oled ja,
Wõin sind sülle wõtta,

Suud full' anda armuga
Sinu kaenla tötta.

Kui weel noorus alles käes,
Wõime rõõmsad olla
Ja siis armastuse wäes
Üks teist waat'ma tulla;
Nüüd on alles weri noor,
Jalad käiwad kärmest,
Noorte armastus on suur,
Nende fondid ferged.

Noorelt kofku tuleme
Armsa metsja wilus
Ja seal rõõmsad oleme,
Kewadeses ilus;
Kui kord wanad oleme,
Siis kõik rõõm on otsas,
Lusti, rõõmu 'polegi
Kui puul talwel metsas.

3.

Meremees.

Mere peal ma olen sündind,
Mere peal ka kašwanud;
Mere waštu olen wandund,
Ja mull' pruudiks ennast annud —

Trehwaks siis ka surma loos,
Meres magab see madroos.

Lehe=kuus kõik metsad lehtes,
Drud, aasad õitsewad,
Loomus on kõik uudes ehtes,
Laew on kõrgel lain'tel uhkest',
Mina laulan tüüri ees :
Rõõmus on see laewa=mees.

Tuleb talwe kuulutama,
Pimedad ja pikkad ööd,
Mõllab meri surma saates,
Piltwed tähti finni kattes,
Kargan kärmest' masti peal',
Sulge on seal minu meel.

Ja seal hirmsa lainte harjal
Kalju wastu kattes laew,
Mõllas, mässas maru furjalt,
Pühkis mehed laewa turjalt, —
Amen! — paltwet teen siis ma,
Wajun põhja kõigega.

4.

Wahi peal.

Ma seisän pill'sel pimel ööl
Siin aina üksi wahi tööl ;

Mu mõtted aga käivad seal
Mu armufese teede peal.

Kui pidin sõtta minema,
Ta ehitas mind paeltega,
Ta nuttis minu rinna na'al
Ja ütles: „truu sull' igal a'al!

Ta on nii helde, tasane,
Ta armastab nii kindlaste,
Sest tuskub süda külmal ööl
Mul waljult, soojalt wahi tööl.

Oh istud kambri nurga sees,
Sul kustub küünal woodi ees,
Sa saadad palweid südamest
Nüüd Isal', oma peiu eest.

Kui film ja süda nutawad,
Et halwad ajad algawad,
Jäe wait ja maga mureta,
Truu Jumal meid ei unusta!

Kell hüüab ju, nüüd tuleb tund,
Mis rahu toob ja magust und;
Oh kanna, kallid, une sees
Mind omas wagas südames!

5.

Truuduse wanne pruudile.

Sind omas meeles kannan,
Mu armas neiuke,

Sull' kindla sõna annan,
Et sa mu armuke.

Jah, igaweste jäen
Ma truuis sinule,
Pea mõrsja pärga sean
Su hella rinnale.

Oh küll weel mitmed huuled
Meid püüdiwad lahuta',
Ja kanged maru tuuled
Meid tahtiwad kõiguta! —

Me' siiski jäeme kindlaks
Siin teine teisele,
Truu armastus meil linnaks
Ja warjuks alati.

Pea waikitwad ka tormid,
Pea julgub kade huul,
Pea paranewad armid,
Mis lõõnud tige nool.

Siis näeme õnne päikest
Me' elus särama,
Siis tema kena läikest
End saame rõõmusta'!

Seepärast kindlaks jäeme
Siin teine teisele,
Siis õnne-päikest näeme,
Kuis särab ilusti.

6.

Armastus.

Oh armastus, ja sügaw öö,
Kes jõuab mõista sinu töö?
Sa oled loodud hingesse,
Kus elad waitfelt, tajaSte,
Ei ärka muidu ülesse,
Kui mõttes find ei hüüa ma.

Kõik neiud, peiud ilma peal
Teeb õnnelikuks sinu heal,
Kell' täiest' tõused ülesse,
Neid kannad ingli rõõmusse,
Teed elu-raskust magusaks
Ja halwad marjad maasikaks.

Sa soe ja pehme wihma pilw:
Seal südames jäeb ikka talw,
Kus puhta rõõmu himuta
Sind katsutakse folkida,
Kus sõbrus wale-kattel weel
On roppus tema asemel.

Oh armastus, ja lõuna-tuul,
Küll lille=laanest igal kuul
Neil lehkab pehmest südamest,
Kes puhtad kurjaist himudest,
Neid täidad sina rõõmuga,
Mis mõruks muudetud ei saa.

Sa ilmas mitmel segane,
Ei paista neile õiete,

Kes kurjast saanud kiusatud
Ja paha teele ekstitud;
Sa oled loodud õnnistus,
Sind muudab kõieks rumalus.

Noor arm, ja elu kewade,
Oh ilmu kõigil' ärksaste,
Et sinu sooja päewa käes
Kõik Eesti lapsed rõõmsad wäes,
Su püha tahtmist täidaksid
Ja õnne põlwes elaksid.

7.

Armastuse wägi.

Oh armastus, sa kange jõud,
Kes murrab katki kõik muud nõud,
Sa tugewam kui raud ja kulb,
Oh muud küll 'pole sa kui muld.

Rus hingel' iial ilmud sa,
Siis imet film saab nägema,
Et selge armastuse jõud
On tugewam kui teras, raud.

Sa oled mees, kell' woli kae,
Ei kuhugi sa paigal' jae

Sa rändad läbi linnast, maast,
Su jõud käib üle suurest weest.

Rüül mitu saksa sandiga
Sa pannud kokku minema ;
Sa kautad kõik kadedust
Ja kelmust, kurjust, tighedust.

Sa teed, et võeras tundmata
Saab omaks ilma sund'mata,
Ka kautad kõik kurba meelt
Ja kurjad pöörad wale-teelt.

Sa pilwes ilma selgeks teed,
Su käsku kuulwad ka kõik weed,
Sa paned õitsma offas-puud,
Mis näha võib weel wana luud.

Sa rasket waewa fergelks teed,
Se mure laened ära a'ad,
Su läbi kõwa offas-tee
On siidi kanga sarnane.

Sa teed, et kangel võeral maal
Weel kõrwu kostab sinu heal,
Kes ammu kangel, lahutud,
Saab sinu läbi ühendud.

Su käsku kuulwad orud, mäed,
Ka selged ojad, järtved, jõed,
Kõik, kes siin liit'wad ilma sees,
Näed tundwad sind, — oh armastus!

Oh armastus, oh armastus,
Kõik maailm sulab sinu ees,
Kas olgu saaks ehk olgu sant,
Sa kõigil' oled kallis pant.

Su nooled väga teravad,
Su haavad õige sügavad,
Su eest ei kaitse ükski kilp,
Kes su eest jookseb, on üks halp.

Sa muudad metsad, laaned, puud,
Et kõigil' lahkest' annaks suud,
Su imewägi tunnistab,
Arm kurbtust rõõmu-linnaks teeb.

Kui kasvaks õunad offas-puus,
Ehk maasikad ka rabas, soos,
Kui kaugel oled armastus,
Si nende nop'jaid saa siis meist.

Kui lilled õitsuvad Jaani-kuul
Ja pehmest' puhub lehkaw tuul,
Kui kaugel oled armastus,
Siis warjul ilu magusas.

Kui neiu palge punetab,
Kui waates filmad maha lööb,
Siis hingad ja, oh armastus,
See tena õie südames.

Need, kes siin käiwad kosja teel,
Neil kõigil' ikka käid sa eel,

Sa nende jalad kergeks teed
Ja lühendad neil pitka teed.

Kui mõttes mina seisma jäen,
Siis waimus, armastus, sind näen,
Su jume neiu sarnane,
Mis wiib mind armu serwale.

Kui une-woodi heidan ma,
Siis ohkan raskest' nutuga:
Oh armastus, mind awita
Ja oma juure juhata.

Kõik, kes siin liik'wad ilma peal,
Neid kosutab su armu heal,
Sa ütled: olgu saks ehk sant,
Ma sean kofku neid kui font.

Su ühendus on kuldne siid,
Su heal on nagu kandle hüüd,
Su ime wägi tunnistab
Ja kehwad kofku õnnistab.

Su sibe on kui pärli pael
Ka fell' — fell' hoopis kange kael,
Su selge sala tunnistus
On kindel wainne armastus.

Su magus lehk kui pehme tuul,
Mis südant muudab igal kuul,
Su palge on kui roosi aed,
Mis rõõmustab kõik, kes sind näeb.

Oh armastus, oh armastus,
Sull' jäen ma ifka igawest',
Kui kõik maailm on muudetud,
Su külge olen köidetud.

Oh armastus, oh armastus,
Sa oled minu finnitus,
Mu kuldne-kroon, mu rõõmu-riik,
Mu õitsew paradüüsi paik.

Kui ja mull' lahkest' annad kät
Siis räägib minu suu ka tõtt
Ja kiidab rõõmsast' sind mu keel,
Et olen õigel kosja teel.

Sa oled leitud Adamast
Ja petetud ka saadanast,
Sa inimest kui uueks lood
Ja kõrwa südant pehmeks teed.

Sa kurba waimu rõõmustad,
Sa märjad silmad kuitwaks teed,
Sa rändad ümber ilma sees,
Sind tunneb pea igamees.

Su rind on pehme siidi säng,
Su ühendus üks kindel mäng,
Sa tõmbad häda-oru seest
Küll wälja pea iga meest.

Oh armastus, oh armastus,
Sa olgu meie ühendus ;

Et truudus, õigus walitseks,
Su riigi liikmed ühendaks.

Et ülemad ja alamad
End sinu alla koguwad,
Sa ole kui üks karjane,
Et oleks kõik su sarnane.

Sa kaitse heldest' Wene=maad
Ja kinnita, ta riigi ra'ad,
Et meie Keiser ja ta troon
Meil' oleks nagu Salomon.

Kui tuleb ükskord mull' see tund,
Et puhkama lä'en wiimist und,
Siis ole sa, oh armastus,
Mu abi ja mu ühendus.

8.

Tule mu rinnale.

Tule mu rinna na'al, siin on nii hea!
Kummarda seie su wäsinud pea,
Kui kõik kõigub ja wangub su ees,
Tule mu rinnas on truudust weel sees.

Tule mu rinnale, terweks siin saad;
Tröösilikult magustast magama jäed,
Kuule, kuis tuisub mu südame peal
Igatwest truuduse wannet sul seal.

Tule mu rinnale rahu fiin saad,
Laewale sadamaks leiad fiit maad,
Kaeba su häda mull' unusta, oh!
Tule fiin õitseb weel õnnelik koht.

9.

S i n u f i l m a d.

Rahwa laul.

Siinu ilusad finised filmad
Üksainus kord olen ma näin'd,
:,: Ja kulla karwa läikivaid juukseid,
Ei iial neid enam ei näe! :,:

Kui esimist korda ma nägin
Sind hella neiukest!
:,: Siinu ilusaist finifest filmist
Truu armastus paistis ju mull! :,:

Sa andsid fiin mulle truu sõna:
Sind üksinda armastan ma,
:,: Ja seda sa murdsid ju täna
Mis eest sind mäletan ma! :,:

Ara nõua fina rikkust ega wara,
Ara nõua fiin hiilgawat auu,
:,: Waid nõua üht südant mis puhas
Ja sinu wastu on truu! :,:

Minu wiimane palwe, oh kuule!
Oh mötle üksford minu peal',
:,: Oh mötle mina närtsin full' ära
Oh mötle, miks piinad sa mind! :,:
Sinu ilusad sinised silmad,
Parem 'poleks ma mitte neid näind!
:,: Siis ei oleks mu südame walu,
Nii otsata kaduma läind :,:
Sinu kohus on peasta üht südant,
Mis wangi su pärast on saand!
:,: Ja mõtetes kurwaks on jäenud,
Sind peastjanaks ihaldab ta! :,:

10.

Tormaja süda.

Miks tormates tufsub mu süda?
Miks õhutab põues mu rind?
Oh teaksid sa seda kui wäga,
Kui wäga ma armastan sind.

Kui juhtub full' õnnetus häda:
Siis sinuga leinaksin ma
Ja teeksin mis iial ma jõuaks,
Su walu siin kergitada.

Siin taewani tõstatšijn mina,
Sind kallima ehetega,
Et paistaks sest selgeste wälja,
Et üksi sind armastan ma.

Oh mehed iüll olete teie,
Siin wägewad warnlase ees;
Siisť' neiudest nõrgemaks jäete:
Kui siplete armastus' wäes.

II.

Nutke.

Nutke m'uga kõik te' waiksed furnu hauad,
Leinake kõik mulda läinud hinged;
Ärgem siiski kaebage mu peale. :, :

Et ma weel siin teie rahu rikun
Ja üht waimu siit weel wälja kutsun,
Temata mull raske elada. :, :

Sest siin waikselte teiste keskel
Üks noor neitsit omas walges ehtes,
Kelle järel leinan nutuga. :, :

Sest ta lubas täna öösel tulla
Ja mu juures igaweste olla,
Kui see waikne waimu tund saab tuln'd :, :

Kell kaksteist ju tornis ära löönud,
Minu jõud ja ramm on otša saanud,
Oh, üksi tema hua juures ma! :.,:

Näe, üks waim seal kitwi müüri ligi,
Mül on hirm ja otša tõuseb higi,
Oh oleks see mu armas Wilhelmin'! :.,:

„Sah, ma olen sinu Wilhelmine,
Sah ma olen,“ hüüab heal mull' selgeste!
„Ütle miks mu rahu rikud sa?“ :.,:

„Kas sa ei tea, kui hirmus ja kui kole
„On sell' surm, kes teda otsib ise
„Oh lenda siit, et ei surm sind saa!“ :.,:

Tee mull' ruumi omas külmas kambris,
Sest mind waewab mure ja suur kurbtus:
Homme juba sinu juures ma! :.,:

Seal hommik tuli kuldses roosi ilus,
Kurb noormees hingab haudas puude wilus,
Nüüd hingab neiu rinnal igawest! :.,:

12.

Arminik Tallinnast.

Arminik Tallinnast
See kurbastab mind
Jäe jumalaga neiu
Si enam näe ma sind.

Sa olid mull' armas
Sind armastan weel
Ja soowin, et waksali
Wind saadaksid teel'.

Nüüd lootus mul kadund
Ja kurbtus mull ees
Et õnn mull' ei õitsend,
Sest lähen ma teal.

Jäege heaks m'u sõbrad
Kes teie weel siin.
Õöd päewad mul meeles
Nüüd on Sahalin.

Head õnne minu ema
Sinu kurbtuse sees
Et wiimist kord täna
Weel seisian su ees.

Kui on raudtee mashin
Ja kolm kord löön'd kell
Minu aeg on siis kassin
Sest siis on ju küll.

13.

Kaif.

Kui kallist kodust läksin
Ma kurbwalt kaugele,

Siis ütles kase warjus
Mull hella armuke:
„Nii selge kui see hallik,
On minu armastus,
Siin käib, küll õhtu õhul
Su järel' igatsus!“

Seal nägin mõnda kasse
Ja mõnda hallikat,
Seal nägin mõnda neidu
Mull naeratelewat:
Ei olnud kask ei hallik
Nii armas ometi,
Ei waatnud wõeras neiu
Nii õrnalt iialgi.

Kui kaugelt jälle kodu
Ma rõõmul rändasin
Ka hallikat ja kasse
Ma jälle terwitan:
Kask oli ära kuitwan'd
Ja hallik mudane
Mu neiu oli läinud
Su teise kaenlasse.

Dr. M. Weste.

14.

Kui mina näen üht lindu.

Kui mina näen üht lindu
Seal kõrgel lendawat,
Kaugelt maadest maasse
Nii rutust' rändawat:
Oh sa mu armuke,
Mu kallim kaunike,
Mu armsam elu-lind
Ma mõtlen sind.

Shalban ma tiitvul
Su juurde lennata
Ja su riima najal,
Mu pesa ehita!
Oh sa mu armuke,
Mu kallim kaunike,
Mu armsam elu-lind,
Ma mõtlen sind.

Kui ma tunnen tuuled
Nii pehmelt puhuwat,
Nimawad mu huuled
Kord s'uga kõnelda:
Oh sa mu armuke,
Mu kallim kaunike
Mu armsam elu-lind,
Ma mõtlen sind.

Tuulega ma saadan
Sull' palju terwisid,
Tuulega ma ootan
S'ult terwist tagasi:
Oh sa mu armuke,
Mu kallim kaunike,
Mu armsam elu-lind,
Ma mötlen sind.

Kui ma näen üht lille
Seal halja aasa peal
Ditsemas nii kenast'
Sell kewadesel a'al:
Oh sa mu armuke,
Mu kallim kaunike
Mu armsam elu-lind,
Ma mötlen sind.

Lillekeste ilu
On pea närtsimas,
Aga sinu noorus
On alles ditsemas:
Oh sa mu armuke
Mu kallim kaunike,
Mu armsam elu-lind,
Ma mötlen sind.

Kui sina saatsid waates
Mind ruttu minema

Ja mu rinna najal
Sul wool'sid pisarad :
Oh ja mu armuke,
Mu kallim kaunike,
Mu armsam elu-lind,
Ma mõtlen sind.

15.

Kas süüd sest mul?

Kas süüd sest mul, kui kogemata korral
Sind esimest kord nägin metsa teel,
Kui tutvustuseks andsin kätt Sul aralt
Ja tutvus-sõna kogeldas mu keel?

Kas süüd sest mul, kui Sinu roosi huultelt
Siis lehvib lahke, armas naeratus,
Ja kui Su palgilt närtsimata kujukul
Mul paistis vastu nõiduv iludus?

Kas süüd sest mul, kui Sinu lahke waade
Mu peal siis wiibis õrna pilguga,
Ja kui see pilk, kui tõuswa päikse kiire,
Mu hinges pani loidu kumama?

Kas süüd sest mul, kui Sul nüüd tuksub tormilt
Mu rind, mis õnne, jala kartust täis . . .

Kui Sind ma ihkan näha kõigest hingest,
Sind waadelda — Sa paradisi õis!?

Kas süüd sest mul, kui wõimata mul täitsa
Mu rinnast matta leegitsewat tuld,
Mis lõkkele löi Sinu aiustast pilgust
Ja põleta' mind tahab armetult?

Kas süüd sest mul, kui unes ega imsi
Ma Sinu kaju unusta ei saa,
Kui waimus Sinu ligisus mind tõstab
Siit maa pealt üles taewa asuma?

Oh üttele, kallim, on siis mul sest süüdi?
Ja mõista minu peale kohut siis . . .
Ma wangina ju wiibin sinu ligi:
Kui süüd mul sest — mul mõista kohut siis . . .

Joh. Miinas.

16.

Venda!

Venda, lenda, lõokene,
Sinna furnu aiale,
Kus mu isa hauakene
Põõsa warjul waikine.

Kase sääl siis õite õhul
Orna wiisi weereda,
Minu isa kalmu kohal
Hääli ilul heljuda!

Laulude nimed.

1. Tuul on ammu pärnast lehed maha.
2. Meiu ja mu ülem õnn.
3. Mere peal ma olen sündin'd.
4. Ma seisin pilk'sel pimel ööl.
5. Sind omas meeles kannan.
6. Oh armastus ja sügaw öö.
7. Oh armastus, ja kange jõud.
8. Tule mu rinna na'al siin on nii hea.
9. Sinu ilusad sinised filmad.
10. Miks tormates tuisub mu süda.
11. Nutke mu'ga kõik te' waitfed furnu hauad.
12. Araminik Tallinast.
13. Kui kallist kodust läksin.
14. Kui mina näen üht lindu.
15. Kas süüd sest mul, kui kogemata korral.
16. Lenda, lenda, lõõkene.
17. Ma nägin orus lillefest.

Ar 899

Eesti

2.50 / 976490

10

Sind 10 fop.